

de, der tidligere have underkastede sig Examen, have maattet gennemgaa. Man ser ogsaa af beggøde ærede Ministres Foredrag, at de gaa ud fra den Anskuelse, at den praktiske Prøves Bevis for praktisk Dygtighed er meget tvivlsomt; thi ellers vilde naturligtvis Anordningen i den Retning ikke være bleven udstedt. Med Hensyn til min Betragtning af Sagen bliver Hovedspørgsmaalet egentlig det, at det er mærkeligt, at Ministeriet ikke har forelagt et Lovforslag, der gik i den Retning som den kongelige Anordning, thi da var dette Spørgsmaal selvfølgelig aldrig blevet reist her i Thinget. Det forekommer mig, at det vilde have været det Naturlige, at selve Ministeriet havde bragt denne Lov frem i en saa udvidet Skikkelse, som Ministrene have antydet. Forresten maa jeg, da der er Tale om den ene Side af Examen's praktiske Betydning, tillade mig at gjøre de ærede Ministre det Spørgsmaal, om der ikke er givet Ministeriet en Bevillingsmyndighed til at befri Examinati juris for den Pligt at have første Karakter, ligesom der maa være givet Ministeriet en saadan Myndighed med Hensyn til andre Embedsstillinger. Man ser f. Ex. Amtmænd beklæde deres Stillinger uden at have fyldstgjort de Fordringer, som Loven stiller, og altsaa skulde man tro, at det Samme maatte kunne gjøres ligeoverfor examinerede Jurister. Efter de høitærede Ministres Foredrag skal jeg ikke udtale mig videre; thi det forekommer mig klart, at de ærede Forslagsstillere ville kunne komme igjennem med dette Forslag.

Justitsministeren: Jeg tror, at det ærede Medlem brugte stærkere Udtryk, end hans Grunde hjemlede; det er jo imidlertid tildels en Smags Sag, og jeg skal derfor ikke dvæle videre derved; kun maa jeg have Lov til at bruge de samme Ord, thi ellers er der ikke Eghed i Stillingen. Naar det ærede Medlem sagde, at det var en Urimelighed, at de, der toge Examen efter Anordningen af 30te Juni d. A., skulde være stillede lettere og heldigere end de, der havde taget den tidligere Examen, at det altsaa var en Urimelighed, at de, der før den Tid havde faaet laud ved den theoretiske Dels fuldstændige Prøve, eller havde faaet

Dehveim ved denne Del af den ufuldstændige Prøve, ikke opnaaede de samme Goder som Vedkommende, der underkastede sig den nye Prøve, saa overser virkelig det ærede Medlem, at hvis dette er en Urimelighed, saa kan en tilsvarende Urimelighed fremkomme, hvergang en Examen lettes. Det er jo en ren Hændelse, at Lettelsen her blandt Andet fremkommer paa den Maade, at der var en Adskillelse imellem den theoretiske og den praktiske Prøve, og at den praktiske er bortfalden, saa man kan gjøre det Tankeexperiment, at lade den nye Anordning faae tilbagevirkende Kraft. Men under andre Forhold er det en Umulighed. Lad os tage et Tilfælde, som jo overmaade let kan hændes, at der tidligere har været en vis Karakterberegning ved Examen, og denne Examen lettes, er det da ikke indlysende, at det Resultat, hvortil Vedkommende ere komne tidligere efter den strengere Examen, kan paa ingen Maade omgjøres, selv om det kan bringes til Evidens, at de Paagjældende senere vilde have faaet en bedre Karakter efter den nye Prøve? Lad der være et Sag — jeg maa bede de Herrer undskylde, at jeg gaar noget i Detail, men jeg er nødt dertil for at vise, hvor urimelige det ærede Medlems Urimeligheder ere — sæt, at der er et Sag, hvori der tidligere foredredes Prøve, men som siden bortfalder — jeg forudsætter, at man kender Karakteren for hvert enkelt Sag — og Vedkommende saa som det Totalresultat, der fremkommer ved at lægge de enkelte Karakterer sammen, kun har faaet 2den Karakter paa Grund af en forholdsvis daarlig Karakter i dette enkelte Sag. Nu kommer der altsaa en ny Ordning af Examen, hvorefter dette Sag ophører at være Examinationsgjenstand, og naar dette Sag udelukkes, vil Vedkommende ved en Sammenlægning af de øvrige Karakterer kunne faae bedste Karakter. Vil det ærede Medlem nu paastaa, at man af den Grund skulde lade være at give den nye Ordning af Examen, eller at det skulde være vigtigt at lade den nye Ordning faae Indflydelse paa den tidligere Karakter? Det er jo en ren tilfældig Omstændighed, at der er denne Adskillelse imellem den theoretiske og den praktiske Prøve. Det er for den Enkelte saa overordentlig tiltalende at faae en bedre Karak-